

Der er Dyr læger, i hvis Kredse og Praxis der aldrig forekommer Miltbrand, medens der er andre Dyr læger, i hvis Kredse denne Sygdom forekommer meget jævnlig og medfører — jeg veed det af egen Erfaring — temmelig betydelige Ubequemmeligheder for den, der eier den angrebne Besætning. Nu er Forholdet efter Videnskabens nyeste Resultater det, at selv om det af Miltbrand angrebne Dyr frembyder visse Tilshnelabelser, som uden nyere Undersøgelse kunne lede til den Antagelse, at det er Miltbrand, Dyrret er angrebet af, saa kan det dog næppe med Sikkerhed antages, at det er Miltbrand, uden en meget fin mikroskopisk Undersøgelse. Videnskaben lærer nu, at en hel Del smitsomme Sygdomme, særlig Miltbranden, udvikler sig gennem mikroskopiske Organismer. Jeg vil anføre et Exempel fra min egen Erfaring, som kan synes det mig, give nogen Oplysning. I min Besætning, som var angrebet af Miltbrand, døde der nogle Dyr, der efter Befaling bleve begravne, medens andre vare syge. Jeg fik først paa dette Stadium, efter at de døde Dyr vare begravne, at vide, at der i min Nærhed boede Mikroskopikere, af hvilke i hvert Tilfælde den ene er en anerkendt Videnskabsmand i dette Fag. Ved Undersøgelsen af Blodet af de syge Dyr fandtes der ikke Spor af Miltbrandsbakterier. Det var jo uheldigt, at jeg ikke fik Blodet af de Dyr undersøgt, som vare dræbte, og med Hensyn til hvilke Dyr lægen bestemt havde erklæret, at de havde Miltbrand; det vilde have været mere afgjørende, da de Dyr, der vare syge og senere kom sig, naturligvis kunne have haft en anden Sygdom end de døde Dyr. Men sikkert er det — jeg tror ikke, nogen Veterinærkyndig vil benægte det — at en aldeles bestemt Diagnose af Miltbrand ikke kan gives uden en nøiagtig mikroskopisk Undersøgelse. Jeg vil slet ikke fremføre nogen Bebreidelse imod vore Veterinærer og Dyr læger, fordi de ikke kunne gjøre det. Til at foretage saadanne Undersøgelser hører for det Første et meget kostbart Instrument og dernæst en særlig Uddannelse i at bruge et saadant, som kun saa Videnskabsmænd i det Hele taget ere i Besiddelse af. Men jeg vilde gjerne have overvejet, om man ikke i Loven kunde anvise en Udvei til at skaffe en sikker Diagnose af den Art Sygdomme.

En sikkrere end den, man nu anvender, antydes jo i Loven, idet Politimesteren, naar han ikke er sikker paa, at den Dyr læge, der har Tilfældet under Behandling, gaar rigtigt frem, kan tilkalde andre Dyr læger. Det er ikke saa let for den, der eier syge Dyr, at gjøre noget Sigtende; han veed ikke, hvor han skal henvende sig, og har ikke Veilighed dertil. Men jeg tror, at der maatte kunne findes en Ordning, hvorved man i alt Fald hurtigere kunde skaffe en nøiagtig Undersøgelse af, hvad der fandtes i de døde Dyr, saaledes at der var Sikkerhed for, at det virkelig er den Sygdom, der paaførte Tieren saa betydelige Ulemper, som disse mildere smitsomme Sygdomme gjøre.

Dernæst vil jeg gjerne tillade mig at bemærke, at der i § 12 er nogle Bestemmelser, om hvis Rigtighed jeg er lidt i Tvivl. Der staar, at Amtmanden har at foranstalte, at der ved Heste- og Avægmarkeder og Dyrskuer skal være en Dyr læge til Stede. Ja, det er nu meget godt, men det er ikke sagt, at han kan skaffe en. Man har engageret Dyr læger til at møde ved Dampstribenes Afgang for at synne Besætningerne der, og de ere pligtige til at møde. Men det vil ikke være saa let eller sikkert for den Dyr læge, som lover at være til Stede ved Markeder eller Dyrskuer, at kunne være til Stede. Han kan blive kaldt bort i sin private Praxis og paa ingen mulig Maade være i Stand til at forblive til Stede ved saadanne Markeder. Derfor synes det mig lidt vanskeligt at sætte den Bestemmelse ind her. Dernæst er der ved samme Paragraf givet Amtmanden en Ret, som jeg er meget i Tvivl om, at det er rigtigt at give ham. I Slutningen af Paragrafens første Stykke bemyndiges han nemlig til, naar han dertil finder Anledning, at lade foretage Desinfektioner af forskellige Lokaler samt at lade samtlige Besætninger i et vist Distrikt undersøge ved en Dyr læge. Det er en temmelig kostbar Foranstaltning, som det her er lagt i Amtmandens Magt paa egen Haand at foretage. Omkostningerne ved denne Foranstaltning, at lade foretage Dyr lægesyn over hver enkelt Dyrbesætning, maaste flere Sogne over, ere meget betydelige, og det er Amtsrepartitionsskonden, der skal betale den. Det forekommer mig ikke rigtigt at lægge det i en enkelt Mand's Haand; han er jo ikke sag-